

М О Т И В И

към решение по НАХД №260/2022год. по описа на РС – София

Делото е образувано въз основа на съставен акт за констатиране на дребно хулиганство срещу АНТ. Г. В., за това, че на 31.05.2021г., около 10:30ч. в гр. София, ул. “Х. К.” №**, Летище София на Терминал-2, пред Гише №14 „Продажба на самолетни билети“ е извършил непристойна проява, изразена в употреба неприлични изрази на публично място пред повече хора, в оскърбително отношение и държане към граждани с изразите: „... Коя си ти бе, че да ме спреш да пътувам? ...Ти знаеш ли, кой съм аз? ... Селянка ... Неграмотница ... Мишки... Бягай от тука, нищо няма да ти дадем! ...Само часовника ми струва повече от апартамента ти ... Така ще говориш на майка си ... Ще ви се стъжни! ...“, а при молба от мл.експерт К. да представи документ за самоличност, направил опит да го провокира, като посегнал да го удари с глава, с които се нарушава общественят ред и спокойствие, но поради своята по-ниска степен на обществена опасност не представлява престъпление по чл.325 НК.

В съдебно заседание представител на СРП не се явява и не взема становище.

Защитникът на нарушителя - адв. П., пледира за оправдаване на В., тъй като не се установило от събраните доказателства по делото да е извършил проявите, въведени в акта срещу него.

Нарушителят - лично, изцяло се придържа към казаното от защитника си и моли да бъде оправдан.

Съдът, след като обсъди събраните по делото доказателства, във връзка с доводите на страните, приема за установено следното от фактическа и правна страна:

На 31.05.2021г., около 10:30ч. в гр. София, ул. “Х. К.” №1, Летище София на Терминал-2, пред Гише №14 „Продажба на самолетни билети“, нарушителят и неговия приятел - свид. С. се явили пред свид. С. за полет до Атина, тъй като имали резервация за пътуването. По същото време се изисквал QR код, тъй като в Гърция имало въведени противоепидемични мерки във връзка с Ковид. Двата не се били снабдили с кода, тъй като не попълнили специална декларация за Гърция. По тази причина, свид. С. отказала да ги регистрира, тъй като нямала право да продаде билет на такива пътници, които не отговарят на изискванията за полет. Двата се ядосали и започнали да спорят с нея, а единият от тях казал: „Ти, знаеш ли кой съм аз“. Тя ги насочила към определен служител на Терминал 2 - свид. В., която била твърде заета и отказала да им съдейства за попълване на декларацията, а това още повече ги ядосало и отново един от тях казал: „Ти, знаеш ли кой съм аз ... Знаеш ли, че утре няма да бъдеш тук на работа...“. Двата затруднявали обслужването на останалите пътници, създавала се суматоха и по тази причина, били извикани за съдействие служители на ГПУ - София, между които свидетелите К. и П.. Те ги помолили да се отдръпнат от гишетото и да не нарушават общественят ред, при което ескалирала ситуацията и двамата започнали да отговарят: „Вие ли сте тези, които ще кажете, дали да летя... Знаете ли кой съм аз ... Мишки“. Свидетелите им изискали документи за самоличност, а В. отговорил: „Бягай от тук, нищо няма да ти дам ...Какво като ме задържиш, нали утре ще ме пуснеш ... Така ще говориш на майка си“ и се насочил към изхода, за да излезе, при което свид. К. го хванал за едната ръка, а В. направил опит да го удари с глава. Свид. С. казал: „Само часовника ми струва повече от апартамента ти, напиши името ми във Вайбър, за да

видиш кой съм...“. След което двамата представили документи за самоличност и били отведени в ГПУ - София, където на В. бил съставен акт за констатиране на дребно хулиганство.

Горната фактическа обстановка, се установява: частично от обясненията на нарушителя, дадени в съдебно заседание на 11.01.2022г.; изцяло от показанията на свидетелите В. и К., дадени в съдебно заседание на 11.01.2022г.; частично от показанията на свид. С., дадени в съдебно заседание на 15.03.2022г.; изцяло от показанията на свид. П., дадени в съдебно заседание на 15.03.2022г. и изцяло от показанията на свид. С., дадени в съдебно заседание на 22.02.2023г.; от приобщените писмени доказателства, които са част от преписката по издаване на акта за дребно хулиганство.

Съдът частично вярва на обясненията на нарушителя и показанията на свид. С., относно времето и мястото на ситуацията, както и напрежението, след като са били извикани служители на ГПУ, тъй като никой от служителите на Летището не пожелал да им съдейства за снабдяване с QR код, какъвто двамата действително нямали. В тази част обясненията и показанията на свидетеля са единни, хронологични и логични, както и се потвърждават от останалите гласни доказателствени източници, поради което съдът ги е кредитирал с доверие.

Съдът не възприе за верни обясненията на нарушителя и показанията на свид. С., че двамата не са отказали да представят личните си карти, когато са били изисквани от служителите на ГПУ, както и не са отправяли въведените в акта думи и изрази, насочени към служители на Летището и служители на ГПУ. Обясненията в тази част на В. са негова защитна позиция, а показанията на С. са заинтересовани, тъй като се установи от показанията на В., К. и П., че той именно е човекът от двамата, който се е държал по-агресивно вербално, отправял е повече от думите и репликите, които са били неуважителни, държал се е пренебрежително към тях. Съдът вярва на това, тъй като и в съдебно заседание, С. се държа по същия непочтителен начин, нахално, нагло, прекъсваше и дори отправяше забележки на съдията, при задаване на въпроси, които не му харесваха, на които не желал да отговаря. При това, са изключени като неверни обясненията и показанията на свидетеля в коментираната част, на които не може да се вярва.

Съдът изцяло кредитира показанията на свидетелите В., С., К. и П., тъй като са вътрешно единни и непротиворечиви едни с други, както и не са заинтересовани, въпреки че нарушителят и С. именно към тях са се държа оскърбително, като са отправяли обидни за честта и достойнството им реплики. Житейски е разбираемо, всеки от тях да не може при разпита да възпроизведе конкретно, какви думи и реплики е използвал всеки от двамата пътуващи, включително и нарушителя. Те обясниха, че са натоварени при обработката на множество пътници, а в периода на изискванията за пътуване във връзка с Ковид пандемията, е имало множество такива разгневени пътници. При предявяване на докладните записки /ДЗ/, съставени от свидетелите К. и П., те потвърдиха, че ситуацията е била такава, каквато е описана, а думите и репликите, които са чули са така, както са отразени и са казани от лицата, които са визирани. Съдът не счита, че липсата на спомен компрометиращ показанията им, поради което казаното и от четиримата е възприето като достоверно и обективно, на което е дадено пълно доверие.

Съдът кредитира изцяло писмените доказателства.

Предвид на така установената фактическа обстановка, съдът от правна страна

намира, че В. не е осъществил състав на дребно хулиганство, в смисъла на чл.1, ал.3 от УБДХ, с прояви, каквито са описани в акта за констатиране на дребно хулиганство, съставен срещу него.

Категорично от цялата доказателствена съвкупност, се установи датата и мястото на деянието - на 31.05.2021г., около 10:30ч. в гр. София, ул. "Х. К." №**, Летище София на Терминал-2, пред Гише №14 „Продажба на самолетни билети“. Тогава нарушителят се е намирал на Терминал 2, пред съответното гише, тъй като е искал да се регистрира за полет за Гърция, Атина.

Не се събраха категорични и достатъчни доказателства, за да се направи извод за извършване от В. на визираната непристойна проява като дребно хулиганство, тъй като се установи от показанията на В., С., К. и П. и съставените ДЗ от К. и П., че въведените думи и изрази в акта за дребно хулиганство не са отправени от нарушителя, а от свид. С.. Именно според ДЗ той е казал: „... Коя си ти бе, че да ме спреш да пътувам? ...Ти знаеш ли, кой съм аз, напиши името ми във Вайбър, за да видиш кой съм...Само часовника ми струва повече от апартамента ти ...“. При липсата на спомени у четиримата свидетели за конкретни думи и реплики, а при потвърждаване от К. и П., че отразеното в ДЗ е вярно, съдът именно на това се уповава и затова възприема, че част от вписаните реплики в акта: „... Коя си ти бе, че да ме спреш да пътувам? ...Ти знаеш ли, кой съм аз ...Само часовника ми струва повече от апартамента ти ...“ не са произнесени от нарушителя, а от С.. Така за част от репликите не се доказва авторство и изпълнително деяние.

Не се събраха доказателства, според които нарушителят или неговият спътник - свид. С. да са отправяли към свидетелите В., С., К. и П. думите и изразите, въведени в акта: „Селянка ... Неграмотница ... Ще ви се стъжни“, поради което и не се доказва и тук авторството на деянието, тъй като такива думи и изрази въобще не фигурират, както в показанията на очевидците, така и в ДЗ.

Според показанията на четиримата свидетели - служители на Летище София и ГПУ двамата - нарушителят и С. са казвали: „Мишки... Бягай от тука, нищо няма да ти дадем...“. Тъй като не можаха да разграничат, кой, какво е казал, от тези въведени думи и изрази в акта, съдът не може да приеме, че са изречени от нарушителя, тъй като обвинението трябва да е доказано по категоричен начин, а се установи, че С. е този, който е бил по-агресивен от двамата и повече непристойни изрази и думи е използвал към служителите.

Единственият израз, който се установи от ДЗ, съставени от К. и П., произнесен от В. и въведен като проява на хулиганство е: „Така ще говориш на майка си“, както и категорично, пак според ДЗ той е направил опит да удари с глава К., когато го е хванал за ръката, тъй като е искал да напусне сградата на Летището. Действително от формална страна отправения израз и постъпката му могат да се квалифицират като непристойна проява, оскърбителна за служителите на Летище София и ГПУ, като и на всички гражданите, които по същото време и на същото място, са се намирали Терминал 2, Летище София. Действията са неприлични, безсрамни, които противоречат на установения в обществото морал и порядък. Тези действия са скандализиращи и нарушават обществения ред.

В конкретния случай, липсва хулигански подбуди и хулиганските мотиви за изричане на изреча: „Така ще говориш на майка си“ от В.. Категорично се установи, че нарушителят е бил заплатил голяма сума пари за резервация на пътуването си до Атина, която при изпускането на полета щял да загуби. От друга страна се установи, че

В. и С., които са обслужвали тези пътници, на които в служебните задължения се включва да подпомагат пътниците при попълване на декларацията и снабдяване с изисквания QR код, не са ги подпомогнали. Всъщност, дори при разпита на двете, съдът установи липса на всякаква ангажираност, отдаденост към работата. Двете бяха хаотични, без желание да съдействат за разкриване на истината и случилите се тогава факти и обстоятелства. Долови се и пренебрежение към тези, които не са могли да изпълнят изискванията за полета, включително натрапчиво и устойчиво поддържане на тезата за липсващите им спомени. Така, след като очевидците на конкретната ситуация, от която са се възмутили, не желаят да разкажат за нея, отговаряйки едностранно, уклончиво и повтаряйки, че нищо не помнят, съдът няма как да приеме за категорично доказана хулиганската проява. Освен това, именно изхождайки от поведението на двете пред съда, то е било такова и пред нарушителя и съчетано със загубата на средства, се установи личен мотив в поведението на В., при отправяне на репликата: „Така ще говориш на майка си“ към тях.

Що се отнася до описаното проява като опит на нарушителя да удари с глава К., когато го е хванал за ръката, защото искал да напусне сградата, не може да се установи конкретната ситуация на случващото се, защото К. и П., които са били очевидци не можаха да разкажат и да си я спомнят. В същото време, се установи двойственост в техните действия, защото от дена страна, молят В. и С. да излязат и да напуснат Терминал 2, да преустановят нарушаването на обществения ред, а от друга страна, когато В. тръгва да излиза, свид. К. го спира като го хваща за ръката. Все пак обаче, дори и несъвсем ясни и точни да са били указанията на служителите на ГПУ, опита да удариш полицейски служител с глава, без значение, дали си разбрал разпореждането, или не, не може да се толерира и е непристойно поведение, за което не може да се изведе личен мотив. Тук обаче, съдът установи белезите на малозначителност по чл.9, ал.2 от НК, тъй като прецени, че тази единствена проява, въведена в акта, за която категорично се доказва хулигански мотив, извършена от В., макар формално да осъществява признаците на предвидено в УБДХ нарушение, поради своята малозначителност не е общественоопасна, а обществената опасност е явно незначителна, поради което не може да се квалифицира като дребно хилуганство.

При тези решаващи изводи на съда, на осн. чл.6, ал.1, б.”в” от УБДХ нарушителят В. е признат за невиновен и е оправдан за извършено деяние по чл.1, ал.3 от УБДХ.

Разноски по делото не са направени.

Водим от горните съображения, съдът постанови своето решение.

РАЙОНЕН СЪДИЯ: